

Înalta Curte de Casație și Justiție

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

Decizie nr. 19/2021 din 27/09/2021

Dosar nr. 1922/1/2021

Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 1080 din 11/11/2021

Corina-Alina Corbu - președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție - președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici - președintele Secției I civile
Marian Budă - președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor - președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Daniel Grădinaru - președintele Secției penale
Valentin Mitea - judecător la Secția I civilă
Alina Iuliana Țuca - judecător la Secția I civilă
Mihaela Tăbârcă - judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă - judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae - judecător la Secția I civilă
Georgeta Stegaru - judecător la Secția I civilă
Valentina Vrabie - judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin - judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu - judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache-Bogdan - judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu - judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu - judecător la Secția a II-a civilă
Daniel Gheorghe Severin - judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica - judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu - judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Virginia Filipescu - judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu - judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Mariș - judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Barbu - judecător la Secția penală
Alin Sorin Nicolescu - judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 1.922/1/2021 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 34 alin. (3) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (Regulamentul).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Serviciului judiciar civil, Diana Berlic.

4. La ședința de judecată participă domnul Cristian Balacciu, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulament.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii ia în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța ce formează obiectul Dosarului nr. 1.922/1/2021.

6. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că au fost depuse la dosar anexele cu hotărârile definitive contradictorii pronunțate de instanțele judecătorești, raportul întocmit de judecătorii-raportori și punctul de vedere al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

7. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, acordă cuvântul asupra recursului în interesul legii reprezentantului procurorului general.

8. Doamna procuror Diana Berlic apreciază că prima orientare jurisprudențială este în litera și spiritul legii. În acest sens arată că, spre deosebire de fostul art. 6 din Legea nr. 188/1999, prin art. 382 din Codul administrativ a operat o extindere a categoriilor de personal bugetar cărora nu li se aplică titlul II privind statutul funcționarilor publici din partea a VI-a a Codului administrativ, personalul militar fiind introdus printre categoriile exceptate de la aplicarea prevederilor acestui titlu. Ca atare, față de formularea expresă a art. 382 lit. h), inclus în titlul II al părții a VI-a din Codul administrativ, care statuează că acest titlu, în integralitatea sa, nu se aplică personalului militar, precum și față de conținutul art. 536 din același cod, competența materială procesuală de soluționare a litigiilor având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale către personalul militar al acestora aparține secțiilor sau completurilor specializate în materia conflictelor de muncă din cadrul tribunalelor.

9. Nefiind întrebări pentru reprezentantul procurorului general, doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele completului, declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și obiectul recursului în interesul legii

10. Înalta Curte de Casație și Justiție a fost investită prin sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța cu soluționarea recursului în interesul legii ce vizează următoarea problemă de drept: Interpretarea art. 382 lit. h) și a art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, a art. 1 lit. p) teza I din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare, urmând a statua căror secții sau completuri specializate din cadrul tribunalelor le aparține competența materială procesuală de soluționare în primă instanță a cauzelor având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale către personalul militar al acestora: celor specializate în materia conflictelor de muncă sau celor specializate în materia contenciosului administrativ.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

11. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare (Codul administrativ)

Art. 382. - Categoriile de personal bugetar cărora nu li se aplică prevederile privind funcționarii publici

"Prevederile prezentului titlu nu se aplică următoarelor categorii de personal bugetar: (...) h) personalul militar;"

Art. 536. - Competența de soluționare a cauzelor care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public

"Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe."

12. Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 62/2011)

Art. 1. - "În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: (...) p) conflict individual de muncă - conflictul de muncă ce are ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații care decurg din contractele individuale și colective de muncă ori din acordurile colective de muncă și raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, precum și din legi sau din alte acte normative. (...)"

13. Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 550/2004)

Art. 23. - "(1) Personalul Jandarmeriei Române se compune din personal militar și personal contractual.

(...)

(6) Personalul contractual este supus reglementărilor din legislația muncii, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel."

III. Orientările jurisprudențiale divergente

14. Autorul sesizării a arătat că, în cadrul soluționării unor conflicte de competență ivite în litigii născute sub imperiul Codului administrativ, există practică judiciară neunitară cu privire la competența materială procesuală de soluționare a cauzelor în care personalul militar al Jandarmeriei Române solicită obligarea unor instituții publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale, fiind conturate două orientări jurisprudențiale.

15. În cadrul primei orientări jurisprudențiale s-a apreciat că astfel de litigii intră în competența materială procesuală a secțiilor sau completurilor specializate în materia conflictelor de muncă din cadrul tribunalelor.

16. În fundamentarea acestei orientări jurisprudențiale s-a arătat că art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 188/1999), se aplica cu titlu general tuturor categoriilor de funcționari publici. În schimb, textul său corespondent din legislația în vigoare reprezentat de art. 536 din Codul administrativ este înlăturat de la aplicare de art. 382 lit. h) din același cod, în privința personalului militar, care include și jandarmii. În aceste condiții, dezlegarea dată prin Decizia nr. 10 din 16 aprilie 2018, pronunțată într-un recurs în interesul legii în interpretarea art. 109 din Legea nr. 188/1999, nu mai este aplicabilă în actuala reglementare. Dat fiind că nu există o normă care să atribuie în competența instanțelor de contencios administrativ litigiile având ca obiect drepturile salariale pretinse de jandarmi, rezultă că acestea trebuie soluționate de instanțele specializate în jurisdicția muncii.

17. În sensul primei orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive:

- sentințele nr. 18/2021 și nr. 19/2021 din 3 februarie 2021, pronunțate de Curtea de Apel Alba Iulia - Secția de contencios administrativ și fiscal;

- sentințele nr. 4/CC/2021 din 21 ianuarie 2021 și nr. 39/CC/2021 din 7 mai 2021, pronunțate de Curtea de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- Sentința civilă nr. 14 din 22 februarie 2021, pronunțată de Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;

- sentințele civile nr. 11/FCM din 20 octombrie 2020, nr. 17CM din 3 noiembrie 2020, nr. 19/CM din 10 noiembrie 2020, nr. 12C din 3 martie 2021 și nr. 15/CM din 31 martie 2021, pronunțate de Curtea de Apel Constanța - Secția I civilă;

- Sentința civilă nr. 96/CA din 13 iulie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Constanța - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

18. În cadrul celei de-a doua orientări jurisprudențiale s-a apreciat că litigiile evocate anterior intră în competența materială procesuală a secțiilor sau completurilor specializate în materia contenciosului administrativ din cadrul tribunalelor.

19. În fundamentarea acestei orientări jurisprudențiale s-a arătat că art. 536 din Codul administrativ are un conținut identic cu art. 109 din Legea nr. 188/1999, astfel încât rămâne de actualitate dezlegarea dată prin Decizia nr. 10 din 16 aprilie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii. Cum drepturile salariale pretinse de jandarmi sunt grefate pe raporturi de serviciu specifice funcționarilor publici cu statut special, litigiile în care se solicită aceste drepturi intră sub jurisdicția instanțelor de contencios administrativ.

20. În sensul celei de-a doua orientări jurisprudențiale au fost anexate sesizării următoarele hotărâri judecătorești definitive:

- Sentința nr. 38/CC/2021 din 27 aprilie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Bacău - Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal;

- sentințele civile nr. 55/2020 din 24 noiembrie 2020, nr. 56/2020 din 3 decembrie 2020, nr. 57/2020 din 8 decembrie 2020, nr. 8 din 5 februarie 2021, nr. 9/2021 din 9 februarie 2021, nr. 16/2021 din 25 februarie 2021 și nr. 22/2021 din 29 martie 2021, pronunțate de Curtea de Apel București - Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;

- sentințele civile nr. 10/CM din 6 octombrie 2020, nr. 13/CM din 26 octombrie 2020, nr. 14/CM din 26 octombrie 2020, nr. 15/CM din 26 octombrie 2020 și nr. 26/CM din 15 decembrie 2020, pronunțate de Curtea de Apel Constanța - Secția I civilă;

- sentințele nr. 34/2020 din 3 noiembrie 2020, nr. 3/2021 din 20 ianuarie 2021, nr. 15/2021 din 15 martie 2021 și nr. 18/2021 din 6 aprilie 2021, pronunțate de Curtea de Apel Craiova - Secția de litigii de muncă și asigurări sociale;

- Sentința civilă nr. 37/2021 din 9 martie 2021, pronunțată de Curtea de Apel Galați - Secția contencios administrativ și fiscal;

- Sentința civilă nr. 12/2020 din 10 noiembrie 2020, pronunțată de Curtea de Apel Iași - Secția litigii de muncă și asigurări sociale;

- Sentința civilă nr. 28/PI/2020 din 18 mai 2020, pronunțată de Curtea de Apel Oradea - Secția I civilă.

IV. Jurisprudența Curții Constituționale

21. Prin Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 15 aprilie 2016, Curtea Constituțională a statuat că militarii reprezintă o categorie specială de funcționari publici (paragraful 26).

V. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

22. Prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 30 mai 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, a stabilit că:

"Litigiile având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere, în temeiul art. 20 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010, sunt de competența în primă instanță a secțiilor/completurilor specializate în soluționarea litigiilor la muncă, respectiv raportat la calitatea de funcționar public a reclamantilor, a secțiilor/completurilor specializate de contencios administrativ. (...)"

23. Prin Decizia nr. 10 din 16 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 28 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Brașov și, în consecință, a stabilit că:

"În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 23 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare, art. 20 din Legea nr. 121/1996 privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari, cu modificările ulterioare, art. 15 alin. (2) și (3), art. 16, 17 și 18 din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 2 alin. (2) teza întâi, art. 5 alin. (1) lit. f) și g) și art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1, art. 4-6 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, sunt de competența instanțelor de contencios administrativ litigiile având ca obiect drepturile bănești solicitate de jandarmii din cadrul inspectoratului de jandarmi județean și pompierii din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, personal militar având statutul de cadre militare (ofițeri, maiștri militari și subofițeri) care își desfășoară activitatea în baza unor raporturi de serviciu, specifice funcționarilor publici cu statut special."

VI. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Constanța

24. Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța nu a expus un punct de vedere propriu asupra problemei de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii.

VII. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

25. Procurorul general a apreciat că procesele având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale către personalul militar având statutul de cadre militare (ofițeri, maiștri militari și subofițeri) intră în competența materială procesuală a secțiilor sau completurilor specializate în materia conflictelor de muncă din cadrul tribunalelor.

26. În fundamentarea acestei opinii a arătat că și în actuala configurare normativă a definiției funcției publice și funcționarului public își mențin aplicabilitatea considerentele decisive ale deciziilor în interesul legii nr. 5 din 5 martie 2018 și nr. 10 din 16 aprilie 2018.

27. Astfel, prin aceste decizii s-a demonstrat că personalul militar având statutul de cadru militar este funcționar public cu statut special în considerarea criteriilor cumulative enunțate în Decizia privind recursul în interesul legii nr. 10 din 16 aprilie 2018, dată fiind ocuparea, cu titlu profesional, a unei funcții publice militare.

28. Cadrele militare din Jandarmeria Română sunt subiecte ale unui raport de serviciu care ia naștere, se execută și încetează în condițiile legii speciale reprezentate de Legea nr. 550/2004 și, în completare, de Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 80/1995).

29. Cu toate acestea, în actuala reglementare, competența materială procesuală de soluționare a litigiilor ce vizează drepturile bănești solicitate de personalul militar având statutul de cadre militare în Jandarmeria Română nu mai poate fi stabilită în favoarea secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului prin aplicarea art. 536 din Codul administrativ, chiar dacă acest articol are un conținut identic cu fostul art. 109 din Legea nr. 188/1999.

30. Spre deosebire de fostul art. 6 din Legea nr. 188/1999, prin art. 382 din Codul administrativ a operat o extindere a categoriilor de personal bugetar cărora nu li se aplică titlul II privind statutul funcționarilor publici din partea a VI-a a Codului administrativ, personalul militar fiind introdus printre categoriile exceptate de la aplicarea prevederilor acestui titlu.

31. Din coroborarea dispozițiilor art. 23 alin. (3) din Legea nr. 550/2004 cu cele ale art. 370 alin. (4) și art. 382 lit. h) din Codul administrativ rezultă că raporturile de serviciu ale acestor cadre militare sunt supuse unei reglementări distincte reprezentate de Legea nr. 80/1995, pentru care titlul II al părții a VI-a a Codului administrativ nu mai constituie dreptul comun.

32. Aceasta corespunde unei concepții actuale asupra statutului cadrelor militare, observată în jurisprudența constituțională care a arătat că prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție nu au incidență în privința cadrelor militare.

33. În consecință, față de formularea expresă a art. 382 lit. h), inclus în titlul II al părții a VI-a din Codul administrativ, care statuează că acest titlu, în integralitatea sa, nu se aplică personalului militar, precum și față de conținutul art. 536 din același cod, competența materială procesuală de soluționare a litigiilor având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale către personalul militar al acestora aparține secțiilor sau completurilor specializate în materia conflictelor de muncă din cadrul tribunalelor.

VIII. Opinia judecătorilor-raportori

34. Judecătorii-raportori au apreciat că recursul în interesul legii este admisibil și că, în interpretarea art. 382 lit. h) și a art. 536 din Codul administrativ, a art. 1 lit. p) teza I din Legea nr. 62/2011 și a art. 23 alin. (1) din Legea nr. 550/2004, competența materială procesuală de soluționare în primă instanță a cauzelor având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor

drepturi salariale către personalul militar al acestora aparține secțiilor/completurilor specializate în materia conflictelor de muncă din cadrul tribunalelor.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

IX.1. Asupra admisibilității recursului în interesul legii

35. Potrivit art. 514 din Codul de procedură civilă, pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.

36. Verificând regularitatea investiției, prin prisma dispozițiilor sus-menționate, se constată că cerința legală în ceea ce îl privește pe titularul sesizării - Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța - este îndeplinită.

37. Este îndeplinită și condiția privind respectarea cerințelor de ordin formal prescrise de prevederile art. 515 din Codul de procedură civilă, conform cărora recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecării au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.

38. Astfel, Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța a atașat memoriului de recurs în interesul legii anexe din care rezultă că practica judiciară neunitară se identifică la nivelul majorității curților de apel din țară.

39. Obiectul recursului în interesul legii se circumscrie dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, și anume privește probleme de drept soluționate diferit de instanțele judecătorești.

40. În fine, recursul în interesul legii este admisibil, deși în această materie Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat deciziile în interesul legii nr. 5 din 5 martie 2018 și nr. 10 din 16 aprilie 2018. Elementul de noutate ce face admisibil prezentul recurs în interesul legii este dat de modificările legislative intervenite în aceeași materie ulterior pronunțării acestor decizii, respectiv abrogarea Legii nr. 188/1999 prin Codul administrativ, și care au atras conturarea jurisprudenței neunitare.

IX.2. Asupra fondului recursului în interesul legii

41. Înalta Curte de Casație și Justiție este investită, prin promovarea prezentului recurs în interesul legii, cu solicitarea de a stabili, în interpretarea art. 382 lit. h) și a art. 536 din Codul administrativ, a art. 1 lit. p) teza I din Legea nr. 62/2011 și a art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 550/2004, căror secții sau completuri specializate din cadrul tribunalelor le aparține competența materială procesuală de soluționare în primă instanță a cauzelor având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale către personalul militar al acestora: celor specializate în materia conflictelor de muncă sau celor specializate în materia contenciosului administrativ.

42. În esență, divergența de opinie în stabilirea competenței materiale procesuale a primei instanțe a rezultat din calificarea diferită a acestor litigii ca fiind litigii de muncă sau litigii de contencios administrativ, având în vedere deciziile nr. 5 din 5 martie 2018 și nr. 10 din 16 aprilie 2018, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, precum și, mai ales, evoluția legislativă în această materie.

43. Dintru început, pentru determinarea limitelor asupra cărora Înalta Curte de Casație și Justiție este chemată a se pronunța, se impune a se sublinia că, deși autorul sesizării a făcut trimitere atât la alin. (1), cât și la alin. (6) ale art. 23 din Legea nr. 550/2004, în realitate, așa cum rezultă din cuprinsul actului de sesizare și din anexele atașate, jurisprudența neunitară a apărut numai în ce privește competența de soluționare a cauzelor având ca obiect drepturile bănești ale personalului militar, nu și ale celui contractual din cadrul Jandarmeriei Române. Este motivul pentru care Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii nu are a se pronunța și asupra competenței de soluționare a litigiilor privitoare la drepturile bănești ale personalului contractual din cadrul Jandarmeriei Române, în privința căruia alin. (6) al art. 23 din Legea nr. 550/2004 arată că este supus reglementărilor din legislația muncii, în măsura în care prin lege nu se dispune altfel.

44. Pe fondul recursului în interesul legii se observă că prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018 Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că "litigiile având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere, în temeiul art. 20 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010, sunt de competența în primă instanță a secțiilor/completurilor specializate în soluționarea litigiilor de muncă, respectiv raportat la calitatea de funcționar public a reclamantilor, a secțiilor/completurilor specializate de contencios administrativ".

45. Prin Decizia nr. 10 din 16 aprilie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a stabilit că "în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 23 alin. (3) și art. 27 alin. (1) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare, art. 20 din Legea nr. 121/1996 privind organizarea și funcționarea Corpului Pompierilor Militari, cu modificările ulterioare, art. 15 alin. (2) și (3), art. 16, art. 17 și art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 2 alin. (2) teza întâi, art. 5 alin. (1) lit. f) și g) și art. 109 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1, art. 4-6 din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, sunt de competența instanțelor de contencios administrativ litigiile având ca obiect drepturile bănești solicitate de jandarmii din cadrul inspectoratului de jandarmi județean și pompierii din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, personal militar având statutul de cadre militare (ofițeri, maiștri militari și subofițeri) care își desfășoară activitatea în baza unor raporturi de serviciu, specifice funcționarilor publici cu statut special".

46. În considerentul din paragraful 82 înscris în această ultimă decizie în interesul legii se arată că pentru calificarea raporturilor juridice de muncă ale pompierilor și jandarmilor militari trebuie să fie avute în vedere mai multe aspecte: consacrarea normativă a funcției exercitate, calificarea expresă a acestora și a persoanelor care o exercită, ca funcționari publici, atribuțiile specifice funcției exercitate, precum și încadrarea în criteriile prevăzute de art. 2 alin. (1)-(3), art. 4 alin. (1) și art. 6 din Legea nr. 188/1999.

47. În condițiile art. 109 din Legea nr. 188/1999, cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

48. La rândul său, art. 6 din Legea nr. 188/1999 dispunea că prevederile prezentei legi nu se aplică: a) personalului contractual salariat din aparatul propriu al autorităților și instituțiilor publice, care desfășoară activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, pază, precum și altor categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică. Persoanele care ocupă aceste funcții nu au calitatea de funcționar public și li se aplică legislația muncii; b) personalului salariat încadrat, pe baza încrederii personale, la cabinetul demnitarului; c) corpului magistraților; d) cadrelor didactice; e) persoanelor numite sau alese în funcții de demnitate publică.

49. În respectarea deciziilor în interesul legii sus-menționate, art. 109 din Legea nr. 188/1999 era aplicabil și în privința personalului militar, întrucât art. 6 din aceeași lege nu statua că dispozițiile sale nu se aplică acestei categorii de personal.

50. În prezent, față de dispozițiile art. 518 din Codul de procedură civilă, conform cărora decizia în interesul legii își încetează aplicabilitatea la data modificării, abrogării sau constatării neconstituționalității dispoziției legale care a făcut obiectul interpretării, chiar dacă textul art. 109 din Legea nr. 188/1999 a fost preluat în art. 536 din Codul administrativ, soluțiile de unificare a practicii judiciare adoptate prin deciziile nr. 5 din 5 martie 2018 și nr. 10 din 16 aprilie 2018, întemeiate pe art. 109 menționat - exclusiv în ceea ce privește competența de primă instanță în soluționarea litigiilor având ca obiect drepturile bănești solicitate de personalul militar din cadrul Jandarmeriei Române, iar nu și cu privire la statutul acestuia -, precum și considerentele aferente pentru susținerea acestor soluții trebuie apreciate că și-au încetat aplicabilitatea odată cu abrogarea Legii nr. 188/1999 prin art. 597 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ, respectiv față de conținutul art. 382 lit. h) din Codul administrativ.

51. Interpretarea coroborată a prevederilor art. 382 lit. h) și art. 536 din Codul administrativ conduce la excluderea din competența instanțelor de contencios administrativ a litigiilor având ca obiect drepturile bănești solicitate de personalul militar din cadrul Jandarmeriei Române.

52. Astfel, conform art. 536 din Codul administrativ, cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.

53. Art. 382 lit. h) din Codul administrativ statuează că prevederile prezentului titlu nu se aplică următoarelor categorii de personal bugetar: personalul militar.

54. Art. 382, precum și art. 536 sunt înscrise în titlul II al Codului administrativ, motiv pentru care, în privința personalului militar, competența instanței de contencios administrativ nu mai poate fi reținută, chiar dacă intrarea în vigoare a Codului administrativ nu a schimbat natura juridică a raporturilor dintre părți, care rămân raporturi de serviciu, specifice funcționarilor publici cu statut special.

55. Cum nici Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, nici Legea nr. 80/1995 nu cuprind prevederi speciale referitoare la competența instanțelor de a soluționa litigii privind raportul de serviciu al personalului militar al Jandarmeriei Române, astfel cum este definit prin art. 23 din Legea nr. 550/2004, devin aplicabile dispozițiile dreptului comun, respectiv cele ale art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora prezentul cod se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii, precum și cele ale art. 1 lit. p) teza I din Legea nr. 62/2011, conform cărora conflict individual de muncă este conflictul de muncă ce are ca obiect exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor obligații care decurg din contractele individuale și colective

de muncă ori din acordurile colective de muncă și raporturile de serviciu ale funcționarilor publici, precum și din legi sau din alte acte normative.

56. În aceste condiții, litigiile având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale către personalul militar al acestora sunt de competența secțiilor/completurilor specializate în materia conflictelor de muncă - art. 35¹¹, 35¹² și 35¹⁴ din Legea nr. 80/1995 stabilind în mod expres competența instanței de contencios administrativ numai în materia contestării sancțiunilor disciplinare aplicate cadrelor militare.

57. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 517, cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

D E C I D E:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Constanța și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea art. 382 lit. h) și a art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, a art. 1 lit. p) teza I din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 23 alin. (1) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare, competența materială procesuală de soluționare în primă instanță a cauzelor având ca obiect obligarea instituțiilor publice din cadrul Jandarmeriei Române la plata unor drepturi salariale către personalul militar al acestora aparține secțiilor/completurilor specializate în materia conflictelor de muncă din cadrul tribunalelor.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.